

شرکت‌های بین‌المللی در سرکوب و نابودی فلسطینی‌ها چگونه نقش آفرینی کردند؟

برندهای جنایت

■ **اشغال؛ پروژه‌ای سودآور برای جنایتکاران**
تصویر کلی ارائه‌شده در این گزارش، اقتصاد اسرائیل را نه صرفاً بر پایه اشغال نظامی، بلکه بر ستون‌های سرمایه‌داری جهانی و همدستی شرکت‌های چندملیتی استوار می‌بیند. این ساختار، اشغال را به یک پروژه سودآور تبدیل کرده که بدون شکست جهانی سرمایه، فناوری و دانش، ادامه حیات نمی‌یافت.

به تعبیر آلبانیز، آنچه امروز در غزه و کرانه باختری رخ می‌دهد یک «طرح جنایتکارانه مشترک» است؛ طرحی که برای پایان دادن به آن، تنها کافی نیست دولت اسرائیل پاسخگو شود، بلکه باید شرکت‌ها، بانک‌ها، دانشگاه‌ها و مدیران آنها نیز در برابر دادگاه‌های بین‌المللی و افکار عمومی جهان ایستاده و محاکمه شوند.

تصویر ارائه‌شده در این گزارش، اقتصاد رژیم صهیونیستی را نه صرفاً بر پایه اشغال نظامی، بلکه بر ستون‌های سرمایه‌داری جهانی و همدستی شرکت‌های چندملیتی استوار می‌بیند. این ساختار، اشغال را به یک پروژه سودآور و سیستماتیک تبدیل کرده است.

آلبانیز هشدار می‌دهد ادامه فعالیت‌های اقتصادی در این چارچوب، به معنی مشارکت مستقیم در نسل‌کشی و نقض حقوق بشر است و «کسب‌وکار به روال سابق» دیگر قابل پذیرش نیست. هدف نهایی، مسئولیت‌پذیری شرکت‌ها، پایان نسل‌کشی و بازگرداندن حقوق فلسطینی‌ها است.

■ **واکنش جنایتکاران به گزارش روشنگرانه سازمان ملل**
گزارش فرانچسکا آلبانیز، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد، واکنش‌های شدید و متنوعی را در بین حامیان رژیم صهیونیستی به راه انداخت.

دولت آمریکا به دلیل مستندسازی اقدامات اسرائیل علیه فلسطینیان، علیه فرانچسکا آلبانیز تحریم اعمال کرد و او را به «جرای یک کمپین جنگ سیاسی و اقتصادی علیه ایالات متحده و اسرائیل» متهم کرد. مارکو روبیو، وزیر خارجه آمریکا اظهار داشت: پیشنهاد آلبانیز مبنی بر مسئولیت‌گیری برای جنگی کمک و معاونت می‌کنند، «فاقد پایه و اساس قانونی»، «افترامیز، خطرناک و سوءاستفاده آشکار از سمتش است». روبیو بعد از آن، آلبانیز را به «یهودستیزی» و «جانبداری» متهم کرد. دلایل او برای این مساله نیز توصیه آلبانیز برای صدور حکم جلب برای بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و یوآو گالاتت، وزیر دفاع سابق بود. روبیو

همچنین به گزارش آلبانیز که نقش شرکت‌های بین‌المللی، از جمله شرکت‌های آمریکایی در حمله اسرائیل به غزه را مستند کرده، اشاره کرد و گفت: «آمریکا این کمپین‌های جنگ سیاسی و اقتصادی را که منافع ملی و حاکمیت ما تهدید می‌کند، تحمل نخواهد کرد».

وزارت دادگستری ایالات متحده نیز خطاب به آلبانیز اظهارهای رسمی صادر کرد و از او خواست تحقیقات خود را خاتمه دهد و آن را یک «کمپین نگران‌کننده هدف قرار دادن نهادهایی که از دولت اسرائیل حمایت یا در آن سرمایه‌گذاری می‌کنند» توصیف کرد.

در داخل سرزمین‌های اشغالی نیز نگرانی‌های زیادی درباره این گزارش به وجود آمد. البته رژیم صهیونیستی و حامیان آن سال‌هاست آلبانیز را مورد انتقاد قرار داده و خواستار برکناری او از سمتش در سازمان ملل شده‌اند. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل این گزارش را رد و بیان کرد این گزارش «به زیالهدان تاریخ خواهد پیوست».

با وجود تمام تحریم‌ها و فشارها، فرانچسکا آلبانیز تحریم‌های آمریکا را رد و بیان کرد «بر ادامه کار خود متمرکز است» و «مشغول یادآوری به کشورهای عضو درباره تعهدات‌شان برای توقف و مجازات نسل‌کشی و کسانی که از آن سود می‌برند، است». فولکر تورک، مقام ارشد حقوق بشر سازمان ملل نیز خواستار «لغو فوری فوری» تحریم‌های آمریکا علیه آلبانیز و توقف کلی «حمله‌ها و تهدیدها» علیه افرادی شد که توسط سازمان ملل و دیگر نهادهای بین‌المللی منصوب شده‌اند.

بیش از ۲۸ کارشناس سازمان ملل، تحریم‌های آمریکا را محکوم کردند و آن را «حمله به حقوق بشر و سیستم سازمان ملل» خوانده و از «مأموریت آلبانیز و تعهد او به پاسخگویی ابراز حمایت کردند.

در همین ارتباط، آگنس کالامار، دبیرکل غفو بین‌الملل از اقدام آمریکا ابراز تأسف و تأکید کرد گزارشگران ویژه، کارشناسان مستقلی هستند که برای انجام مأموریت خود منصوب شده‌اند، نه برای خوشنود کردن دولت‌ها.

تحریم (BDS) برای فشار بر ساختار اقتصادی اشغال باید مد نظر قرار گیرد.

■ **نسل‌کشی آکادمیک**
این گزارش در عین حال به نقش دانشگاه‌ها و محافل آکادمیک غربی در این نسل‌کشی نیز اشاره کرده است. بر اساس این گزارش، دانشگاه‌ها از طریق انواع مختلف همدستی و پشتیبانی، نقش قابل توجهی در نسل‌کشی اسرائیل ایفا می‌کنند و به پایه‌های ایدئولوژیک و ابزار عملی اشغال و خشونت کمک می‌کنند.

بر این اساس، نقش اصلی دانشگاه‌ها، تداوم بخشیدن به ایدئولوژی سیاسی و خشونت سیستماتیک در سرزمین‌های اشغالی و غزه است. دانشگاه‌ها به عنوان مراکز رشد فکری و قدرت، ایدئولوژی سیاسی زیربنای استعمار سرزمین فلسطین را تداوم بخشیده‌اند.

آنها همچنین تسلیحات را توسعه داده و خشونت سیستماتیک را نادیده گرفته یا حتی تأیید کرده‌اند، در حالی که همکاری‌های پژوهشی جهانی اغلب محو کردن فلسطینیان را پشت پرده بی‌طرفی آکادمیک پنهان می‌کند.

دانشگاه‌های صهیونیستی، بویژه دانشکده‌های حقوق، باستان‌شناسی و مطالعات خاورمیانه نیز در ایجاد «درازیست ایدئولوژیک آپارتاید» مشارکت دارند. آنها روایت‌های همسو با رژیم را پرورش داده، تاریخ فلسطین را محو کرده و اقدامات اشغال را توجیه می‌کنند.

در سرزمین‌های اشغالی و برخی کشورهای غربی، تحقیق و توسعه برای امور نظامی و نظارتی برای صهیونیست‌هاست. دانشگاه‌های علوم و فناوری در دانشگاه‌های سرزمین‌های اشغالی، به عنوان قطب‌های تحقیق و توسعه برای همکاری‌های بین‌ارزش اسرائیل و پیمانکاران تسلیحاتی عمل می‌کنند.

این همکاری‌ها شامل شرکت‌هایی مانند ال‌بیت سیستمز، صنایع هوافضا اسرائیل، آی‌بی‌ام و لاکهید مارتین می‌شود که در تولید ابزارهای نظارتی، کنترل جمعیت، جنگ شهری، تشخیص چهره و کشتار هدفمند مشارکت دارند؛ ابزارهایی که به طور مؤثر روی فلسطینیان آزمایش می‌شوند.

در این گزارش به نقش موثر و مستقیم در آسیب رساندن به فلسطینیان دارند نیز اشاره شده است. این دانشگاه‌ها اغلب با برخی شرکت‌ها و تامین مالی‌ها، شریک جنایات رژیم صهیونیستی در فلسطین و غزه هستند.

برخی از این دانشگاه‌ها به قرار زیرند: دانشگاه آم‌آی‌تی (MIT) که آزمایشگاه‌های آن تحقیقات مربوط به سلاح و نظارت را که توسط وزارت دفاع اسرائیل پیشنهاد و سفارش داده می‌شود، انجام می‌دهند. برنامه Horizon Europe اتحادیه اروپایی نیز همکاری با نهادهای صهیونیستی، از جمله آنهایی را که در آپارتاید و نسل‌کشی نقش داشته‌اند تسهیل کرده و بیش از ۲٫۱۲ میلیارد یورو به نهادهای صهیونیستی، از جمله وزارت جنگ رژیم اعطا کرده است. در همین راستا، دانشگاه فنی مونیک (TUM) بودجه قابل توجهی از EC Horizon دریافت کرده و با شرکای صهیونیستی، نظامی و شرکت‌های فناوری همکاری می‌کند. دانشگاه ادینبورگ نیز سهام قابل توجهی در غول‌های فناوری (مانند Alphabet، Amazon، Microsoft، IBM) دارد که «محور دستگاه نظارتی رژیم صهیونیستی و تخریب ادامه‌دار غزه هستند».

در این گزارش در عین حال به سرکوب دانشجویان معترض در بسیاری از دانشگاه‌های کشورهای غربی نیز اشاره و خاطرنشان شده است «سرکوب جهانی معترضان دانشگاهی» ممکن است بیش از آنکه برای مبارزه با ادعای یهودستیزی باشد، با انگیزه «محافظت از اسرائیل و منافع مالی نهادی» انجام شود.

این گزارش بشدت از نهادهای شرکتی، از جمله دانشگاه‌ها می‌خواهد تمام فعالیت‌های تجاری مرتبط با این وضعیت را متوقف کرده و روابطی را که مستقیماً به نقض حقوق بشر و جنایات بین‌المللی علیه مردم فلسطین مرتبط است، خاتمه دهند. همچنین خواستار پاسخگویی مدیران شرکتی و نهادهای در دادگاه‌های ملی و دیوان کیفری بین‌المللی است.

قطع همکاری با رژیم اشغالگر گام بردارند. گزارشگر سازمان ملل معتقد است شرکت‌ها یا در ایجاد مستقیم نقض حقوق بشر دخیل بوده‌اند که در این حالت موظفند فعالیت خود را متوقف کرده و جبران خسارت کنند، یا مشارکت در نقض حقوق بشر داشته‌اند که شامل مواردی است که شرکت‌ها با تسهیل یا تأمین ابزار، زمینه نقض را فراهم کرده‌اند یا در نهایت، ارتباط غیرمستقیم با نقض حقوق بشر داشته‌اند. او بر این اساس یادآور شده است با توجه به آرای دیوان بین‌المللی دادگستری در ۲۰۲۴ درباره غیرقانونی بودن اشغال و پرونده نسل‌کشی علیه اسرائیل، هرگونه همکاری شرکت‌ها با این نظام می‌تواند مصداق همدستی در جنایت‌های بین‌المللی باشد.

اما سؤال اصلی اینجاست: آیا می‌توان از شرکت‌های دخلی در نسل‌کشی غزه نیز به سازمان‌های بین‌المللی شکایت برد؟

بر اساس این گزارش، امکان پیگرد قانونی شرکت‌ها و مدیران اجرایی‌شان به دلیل همکاری و مشارکت در نسل‌کشی در غزه وجود دارد. این اقدامات می‌تواند در محاکم بین‌المللی و داخلی پیگیری شود و نمونه‌های تاریخی متعددی از چنین پیگردهایی وجود دارد.

استدلال حقوقی این گزارش به مسؤولیت شرکت‌ها و مدیران‌شان نسبت به نقش قوانین بین‌المللی اشاره دارد و بیان می‌کند شرکت‌ها و مدیران اجرایی آنها می‌توانند به صورت کیفری و مدنی برای نقض قوانین بین‌المللی، مسؤول شناخته شوند. مسؤولیت مدیران حتی در این زمینه می‌تواند فردی باشد. بر این اساس، مسؤولیت نه‌تنها برای مشارکت مستقیم، بلکه برای معاونت، کمک و تحریک (مانند ارائه پشتیبانی لجستیکی، مالی یا عملیاتی) نیز ایجاد می‌شود. برای اثبات این مسؤولیت، علم و آگاهی شرکت به وقوع جنایت کافی است و نیاز به اثبات قصد خاص نیست. همچنین شرکت‌ها نمی‌توانند با بهانه‌هایی مانند «رعایت قوانین داخلی» یا انجام «دقت مقصدی» خود را از مسؤولیت مبرا کنند. معیار اصلی، تأثیرات واقعی اقدامات آنهاست. در عین حال بر اساس قوانین بین‌المللی، شرکت‌هایی که از ارتکاب جنایات بین‌المللی سود می‌برند، ممکن است تحت قوانین پولشویی و عواید حاصل از جرم نیز مورد تعقیب قرار گیرند. بر همین اساس گزارشگر سازمان ملل به صراحت از دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) و دادگاه‌های ملی می‌خواهد مدیران و شرکت‌های دخیل را تحت تحقیق و پیگرد قانونی قرار دهند.

گزارش سازمان ملل برای اثبات امکان‌پذیری این پیگردها، به نمونه‌های تاریخی در این باره نیز اشاره می‌کند. در نخستین نمونه، به محاکمات نورنبرگ بعد از جنگ دوم جهانی اشاره شده که شرکت‌های مانند I.G. Farben و Krupp را از جنگ دوم جهانی به دلیل مشارکت در جنایات نازی‌ها محاکمه کردند.

همچنین کمیسیون حقیقت‌یاب آفریقای جنوبی نیز به نقش شرکت‌ها در سیستم آپارتاید پرداخت. این سوابق نشان می‌دهد امکان پیگرد حقوقی و کیفری شرکت‌ها و مدیران آنها در شرایط مشابه وجود دارد.

به باور گزارشگر ویژه، ادامه فعالیت‌های اقتصادی در سرزمین‌های اشغالی و همکاری با دولت اسرائیل در شرایط کنونی به معنای مشارکت آگاهانه در جنایت‌های بین‌المللی است. از این رو، «کسب‌وکار معمولی» دیگر قابل قبول نیست. او تأکید می‌کند اشغال طولانی‌مدت وارد مرحله‌ای شده که سودآوری آن بر پایه خشونت و نابودی یک ملت است، بنابراین تنها راهکار پایان دادن به این وضعیت، تعطیلی سیستماتیک سازوکار اقتصادی حامی اشغال و نسل‌کشی است.

■ **توصیه‌های گزارشگر ویژه**
آلبانیز به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل، مجموعه‌ای از اقدامات فوری را نیز در این خصوص توصیه کرده که شامل اعمال تحریم‌های دولتی علیه رژیم صهیونیستی و شرکت‌های دخیل در نسل‌کشی در غزه است. او به دولت‌های دنیا توصیه کرده اعمال تحریم‌ها، توقف توافقات تجاری، تحریم کامل تسلیحاتی و مسدودسازی دارایی‌های شرکت‌های دخیل را در دستور کار خود قرار دهند. گزارشگر ویژه سازمان ملل همچنین به شرکت‌های فعال در سرزمین‌های اشغالی نیز توصیه کرده قطع فوری همکاری‌ها، توقف فعالیت‌ها در شرکت‌ها و پرداخت غرامت به مردم فلسطین (از جمله با طرحی تحت عنوان «مالیات ثروت آپارتاید») را در دستور کار خود قرار دهند.

آلبانیز همچنین تحقیق و پیگرد مدیران و شرکت‌ها به اتهام مشارکت در نسل‌کشی و جنایت علیه بشریت را خواستار شد و در توصیه‌ای برای جامعه مدنی اعلام کرده تداوم کمپین‌های بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و

تجهیزات نظامی را به اسرائیل منتقل می‌کند.

۲- **فناوری و نظارت**
مایکروسافت، گوگل و آمازون: این شرکت‌های فناوری، از طریق پروژه نیمبوس (Nimbus)، زیرساخت آبري و هوش مصنوعی خود را در اختیار صهیونیست‌ها قرار داده‌اند و پردازش داده‌های نظامی و امنیتی را تسهیل می‌کنند. پس از اکتبر ۲۰۲۳، این فناوری‌ها در مدیریت جنگ داخلی و عملیات نظامی حیاتی بوده است.

پالانتیر: این شرکت، فناوری‌های پیش‌بینی پلیسی و زیرساخت دفاعی برای اسرائیل فراهم می‌کند. طبق گزارش، مدیرعامل آن به نقش مستقیم این فناوری‌ها در کشتار فلسطینی‌ها اعتراف کرده است.

IBM: از سال ۱۹۷۲ در اسرائیل فعال است و پایگاه داده‌های جمعیتی و هویتی فلسطینی‌ها را مدیریت می‌کند؛ اطلاعاتی که برای کنترل و محدودسازی آزادی حرکت استفاده می‌شود.

۳- **ماشین‌آلات سنگین و ساخت‌وساز**
کاترپیلار: بلدوزرهای D9 که برای تخریب خانه‌ها و زیرساخت‌ها استفاده می‌شوند، اکنون به ابزار خودکار جنگی بدل شده‌اند و در تخریب گسترده غزه از جمله بیمارستان‌ها و مساجد کاربرد دارند.

Doosan و HD Hyundai: ماشین‌آلات این شرکت‌ها برای تخریب املاک فلسطینی‌ها و ساخت شهرک‌های غیرقانونی به کار رفته و پس از اکتبر ۲۰۲۳ در نابودی مناطق شهری غزه نقش داشته‌اند.

Heidelberg Materials و CAF: مشارکت در گسترش شهرک‌ها، استخراج مواد معدنی و احداث خطوط حمل‌ونقل بین آنها.

۴- **انرژی و منابع حیاتی**
مک‌وروت: شرکت آب اسرائیل، خطوط لوله غزه را پس از اکتبر ۲۰۲۳ تنها با ۲۲ درصد ظرفیت اداره کرده و بخش بزرگی از جمعیت را بدون آب باقی گذاشته است.

Chevron و BPF: این شرکت‌ها با تأمین نفت، گاز و انرژی، زیرساخت‌های اسرائیل را تقویت می‌کنند که سپس برای حمله و محاصره غزه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۵- **بانک‌ها و مؤسسات مالی**
بلک‌راک و ونگارد: با سرمایه‌گذاری در صنایع تسلیحاتی و فناوری، کانال‌های مالی به نفع نظام اشغال فراهم می‌کنند.

BNP Paribas و Barclays: اوراق قرضه اسرائیل را تضمین کرده و به دولت صهیونیستی اجازه تأمین بودجه برای جنگ می‌دهند.

۶- **گردشگری و تبلیغ شهرک‌ها**
Booking.com و Airbnb: ارائه خانه‌ها و هتل‌ها در شهرک‌های غیرقانونی، اشغال را عادی‌سازی می‌کند و درآمد مالی از آن حاصل می‌شود.

۷- **هر نوع همکاری برندها، همدستی در جنایت است**
بر اساس این گزارش، فعالیت‌های اقتصادی شرکت‌ها نه‌تنها به ادامه اشغال دامن زده، بلکه با تشدید جنگ‌ها و محاصره‌ها، این فرآیند وارد مرحله‌ای شده که می‌توان آن را نسل‌کشی ساختاری نامید. ابزارهای اشغالگری پیشین - مانند تجهیزات نظامی، فناوری، آب و انرژی - اکنون برای قتل، نابودی زیرساخت‌ها و تحمیل شرایط غیرقابل زندگی به مردم فلسطین استفاده می‌شود.

آلبانیز این ساختار را «طرح جنایتکارانه مشترک» می‌نامد که شرکت‌ها در آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم شریک جرم هستند.

آلبانیز یادآور شده است با توجه به آرای دیوان بین‌المللی دادگستری ۲۰۲۴ درباره غیرقانونی بودن اشغال و پرونده نسل‌کشی علیه اسرائیل، هرگونه همکاری شرکت‌ها می‌تواند مصداق همدستی در جنایت‌های بین‌المللی باشد.

بر این اساس، گزارش سازمان ملل ۳ سطح مسؤولیت را برای شرکت‌ها تعریف می‌کند و معتقد است شرکت‌ها در ۳ محور به نقض حقوق بشر کمک کرده‌اند که در هر محور باید بلافاصله، رفتار خود را تغییر داده و در جهت

گزارش تازه‌ای از سازمان ملل با عنوان «از اقتصاد اشغال تا اقتصاد نسل‌کشی» نشان می‌دهد شبکه‌ای گسترده از شرکت‌های بین‌المللی، بانک‌ها و دانشگاه‌ها، نه‌تنها از اشغالگری رژیم صهیونیستی در طول دهه‌های گذشته سود برده‌اند، بلکه آن را به مرحله‌ای رسانده‌اند که می‌توان آن را «اقتصاد نسل‌کشی» نامید. این گزارش که توسط فرانچسکا آلبانیز، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در سرزمین‌های فلسطینی اشغالی در ماه ژوئن سال جاری ارائه شده، ابعاد پیچیده همدستی اقتصادی، فناوریانه و علمی شرکت‌های جهانی با پروژه اشغال اسرائیل را روشن می‌کند.

هویت صهیونیستی و جهانی اشاره شده که به نسل‌کشی و جنایت جنگی در غزه کمک کرده‌اند. در این گزارش البته به نام ۴۸ شرکت اشاره شده است و نامه‌نگاری سازمان ملل با باقی این شرکت‌ها برای توضیح درباره اقدامات‌شان ادامه دارد. در این گزارش تأکید شده ۴۸ شرکت نام برده شده، نوک کوه یخ شرکت‌های فراوانی هستند که به صهیونیست‌ها در ادامه حیات و جنگ‌افروزی‌شان کمک کرده‌اند و دبیتاس این شرکت‌ها هم‌اکنون توسط سازمان ملل تهیه شده است. محققان سازمان ملل با ۴۵ شرکت اعلام از این فهرست در تماس بوده‌اند و تنها ۱۵ شرکت اعلام کرده‌اند به سولات در این زمینه پاسخ می‌دهند و باقی این شرکت‌ها هیچ همکاری‌ای در این زمینه با سازمان ملل انجام ن داده‌اند.

گزارش آلبانیز استدلال می‌کند نقش شرکت‌ها در اشغال فلسطین صرفاً جنبی نیست، بلکه بخشی ساختاری از نظام موجود در سرزمین‌های اشغالی و دولت صهیونیسم است. صنایع نظامی، فناوری، ساخت‌وساز، انرژی، بانکداری، دانشگاه‌ها و مؤسسات مالی، همگی در تقویت زیرساخت‌های اشغال، آپارتاید و اکنون «نسل‌کشی» دخیلند.

در طول دهه‌های گذشته، این شرکت‌ها با فراهم کردن ابزار، سرمایه، فناوری و منابع انسانی، امکان جابه‌جایی، جایگزینی و پاکسازی جمعیتی فلسطینی‌ها را فراهم کرده‌اند. از دهه ۱۹۶۰ تاکنون، ترکیبی از این فعالیت‌ها به اقتصاد رژیم صهیونیستی اجازه داده است از اشغال سود برده و شرایط زندگی فلسطینی‌ها را محدود و شکننده کند.

پس از اکتبر ۲۰۲۳ و تشدید جنگ در غزه، این سازوکارها وارد مرحله‌ای جدید شد؛ در واقع اقتصاد اشغال به اقتصاد نسل‌کشی تبدیل شد. مطابق گزارش، ماشین‌های اقتصادی و فناوریانه که پیش‌تر برای اشغال استفاده می‌شدند، اکنون به ابزار مستقیم قتل، نابودی شهرها و ایجاد شرایط زندگی غیرقابل تحمل برای مردم فلسطین بدل شده‌اند.

■ **شرکت‌های دخیل در نسل‌کشی**
در این گزارش به شرکت‌های دخیل در نسل‌کشی موجود در غزه اشاره شده و فهرستی بلندبالا از این شرکت‌ها و ارتباطات‌شان با رژیم صهیونیستی آورده شده است. در این بخش شرکت‌ها به چند گونه اصلی تقسیم شده‌اند که در زیر به آنها اشاره می‌شود.

۱- **صنایع تسلیحاتی**
لاک‌هید مارتین: مهم‌ترین شرکتی که در نسل‌کشی غزه حضور جدی دارد، شرکت تسلیحاتی لاک‌هید مارتین است؛ رهبر برنامه جنگنده‌های «F۳۵» که نقشی محوری در قدرت هوایی اسرائیل دارد و از سال ۲۰۲۳ تاکنون، این جنگنده‌ها و «F۱۶»ها، در بمباران غزه به کار گرفته شده‌اند. برآورد می‌شود جنگنده‌های رژیم صهیونیستی بیش از ۸۵ هزار تن بمب روی منطقه ریخته‌اند و ده‌ها هزار فلسطینی کشته و زخمی شده‌اند.

ال‌بت سیستمز (Elbit Systems) و صنایع هوافضای رژیم صهیونیستی: این شرکت‌ها جزو ۵۰ تولیدکننده تسلیحات برتر جهان هستند و از افزایش بودجه نظامی پاکستان به نفع شرکت‌ها به چند گونه اصلی تقسیم شده‌اند. آنها پهپادها و سیستم‌های خودکار هدف‌گیری تولید می‌کنند که علیه فلسطینی‌ها به کار گرفته می‌شود. FANUC و A.P. Moller – Maersk: شرکت FANUC ماشین‌آلات روبانیک برای خطوط تولید تسلیحات فراهم می‌کند و Maersk بویژه پس از اکتبر ۲۰۲۳، قطعات و

